

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3123/2021
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник др Енике Вег, адвокат из ..., против тужене Општине Пећинци, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Пећинци, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 81/21 од 12.05.2021. године, у седници већа одржаној 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 81/21 од 12.05.2021. године у ставу другом изреке и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 509/19 од 09.11.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па су поништена као незаконита решења Општинске управе Општине Пећинци број 112-8/2014/III-1 од 30.01.2014. године и решење Општинске управе Општине Пећинци број 112-8/2014/III-3 од 13.03.2014. године, те је обавезана тужена да тужиоца врати на рад, почев од дана престанка радног односа, на послове који одговарају врсти и степену његове стручне спреме, као и звању које је имао на дан престанка радног односа, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 297.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, одбачен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да га тужена пријави на обавезно социјално осигурање почев од дана престанка радног односа до дана враћања на рад, као неблагоприятен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 81/21 од 12.05.2021. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Руми П1 509/19 од 09.11.2020. године у делу којим је наложено туженој да тужиоца врати на рад на послове који одговарају врсти и степену његове стручне спреме као и звању које је имао на дан престанка радног односа и тужба у том делу одбачена. Ставом другим изреке, у преосталом усвајајућем делу одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, не наводећи изричито законске разлоге због којих побија другостепену одлуку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 408. ЗПП, па је нашао да је ревизија тужене основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код тужене послове ... обављао од 1995. године, али је половином јула 2013. године одбио налог да изврши контролу плаћених тзв. дивљих прикључака на канализациону мрежу, сматрајући да је мрежа постављена без одговарајућих дозвола. Правилником о организацији и систематизацији радних места Општинске управе Општине Пећинци од 25.12.2013. године за радно место ... предвиђен је један извршилац уместо раније предвиђена два и изостављена је стручна спрема за то радно место, док је према ранијем Правилнику била предвиђена, поред осталог и стручна спрема завршеног Факултета народне одбране, коју поседује тужилац. Начелник Општине Пећинци је 10.01.2014. године донео решење којим је на основу Правилника од 25.12.2013. године утврдио да је тужилац нераспоређен, позивајући се у образложењу на одредбу члана 65. Закона о радним односима у државним органима. Одлучујући о приговору на поменуто решење, донето је побијано решење од 30.01.2014. године, док је 27.02.2014. године донето решење којим је тужиоцу престао радни однос са образложењем да је услед промена у организацији тужилац стекао статус нераспоређеног. Одлучујући о приговору на наведено решење, донето је решење од 13.03.2014. године којим је потврђено решење о отказу са образложењем да не постоји систематизовано радно место, које није употпуњено и које би одговарало стручној спреми тужиоца. Након доношења Правилника о организацији и систематизацији радних места, нека радна места су остала непопуњена (радно место достављача, радно место спремачице, радно место стручно оперативних послова за пољопривреду и развој, област путева, радно место грађевинског инспектора). Тужиоцу није било понуђено друго радно место.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је поништио, као незаконита, решења Општинске управе Општине Пећинци и обавезо тужену да тужиоца врати на рад, са образложењем да је по доношењу Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места Општинске управе Општине Пећинци од 25.12.2013. године, којим је смањен број извршилаца на радном месту ..., тако што је предвиђен један извршилац, док је поред стручне спреме изостала стручна спрема која се стиче завршеним Факултетом народне одбране, начелник Општинске управе Општине Пећинци донео решења којима је тужилац остао нераспоређен, и којим је отказан уговор о раду, при чему тужена није доказала да је тужиоцу понудила друго радно место на територији Општине Пећинци, а била је дужна.

Апелациони суд у Новом Саду је такође био на становишту да је ваљало поништити као незаконито решење Општинске управе Општине Пећинци и усвојити захтев тужиоца за реинтеграцијом, односно враћање на рад, али са разлога што тужена није испунила своје законске обавезе, јер се нису стекли услови да би начелник Општинске управе Општине Пећинци могао да донесе решења којима је тужилац остао нераспоређен, односно којим му је отказан уговор о раду. Како тужена није доказала да је тужиоцу понудила друго радно место на територији Општине Пећинци, а била је дужна, а тек у случају да је тужилац одбио радна места која су му нуђена у истој или другој Управи Општине Пећинци, тужена је могла донети решење којим се утврђује да је нераспоређен, а које би решење потом условило, као отказни разлог, доношење решења о отказу радног односа у складу са одредбама члана 64. Закона о радним односима у државним органима.

Врховни касациони суд је оценио да је основано ревизијом тужене указано на то да је побијана одлука донета уз битну повреду одредбе парничног поступка из члана

374. став 1. у вези са чланом 396. став 1. ЗПП, која је учињена пред другостепеним судом.

Одредбом члана 396. став 1. ЗПП, прописано је да ће у образложењу пресуде, односно решења, другостепени суд оценити битне жалбене наводе и навести разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Како проистиче из стања у списима, тужена је током поступка, али и у жалби, указивала на околност да тужени није могао приликом доношења одлуке о одређивању тужиоца као нераспоређеног, доносити било какве критеријуме за одређивање вишка запослених, јер тужилац након измене акта о организацији Општинске управе више није испуњавао услове за обављање овог посла, тачније да тужена након измене акта о организацији Општинске управе није могла да тужиоцу понуди одговарајуће радно место, које одговара његовој стручној спреми, те да ови наводи тужене нису оцењени у образложењу другостепене одлуке.

С обзиром на наведено, побијана другостепена пресуда је укинута и предмет враћен том суду на поновно суђење. У поновном поступку другостепени суд ће, након што правилном применом наведених законских одредби отклони учињену битну повреду одредаба парничног поступка, на које је указано овим решењем, и утврди да ли је тужена могла да тужиоцу понуди одговарајуће радно место, које одговара његовој стручној спреми, доћи у прилику да правилном применом одредбе члана 65. Закона о радним односима у државним органима („Службени гласник РС“ бр. 48/91... 34/01), поново одлучи о жалби тужене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 415. став 1. и члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић